

[Udenrigsministeren.]

hvis vi vedtog *det*, vilde det i hvert Fald ikke løse Vanskelighederne; det vilde bringe os ind i ganske bundløse Vanskeligheder. Det bygger jo paa en Tredeling af Vare-listerne, og af disse er de to Grupper meget klare og forstaaelige, Listen over frie Varer og Listen over bundne Varer. Med Hensyn til den tredje Gruppe, den interessanteste og betydningfuldeste Gruppe, er det ikke lykkedes mig at blive klar over, hvad Tanken egentlig var med den, men hvis dens Opstilling skal forstaaes, som man af de forskellige Udtalelser, der er faldet, maa antage, vil den være uanvendelig over for den øvrige Verden, med hvilken vi nu har sluttet en lang Række af Aftaler, som ikke er forenelige med den paatænkte Anvendelse af en saadan Liste.

Det ærede Medlem spurgte, hvilken Handelspolitik vi ønsker at føre, og dertil kan jeg kortelig svare dette, at vi ønsker at lægge en Handelspolitik saaledes til Rette, at vi benytter vore Indkøb i den øvrige Verden til at fremme vor Afsætning og fremme andre økonomiske Interesser for Danmark i Udlandet. Derpaa er hele den Politik, der har været ført i disse Aar; lagt an, og den er lykkedes i den Forstand, at der er foregaaet en meget betydelig Forøgelse af Danmarks Afsætning i den Tid, denne Politik har kunnet virke, altsaa fra det Øjeblik man var i Stand til paa Valutaordningens Grund at gennemføre en Række Handelsaftaler med andre Lande.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller føjede dertil, at vi økonomisk stod i en meget alvorlig Situation. Jeg skal ikke bestride dette, og naar det ærede Medlem siger, at denne Tilstand i økonomisk Henseende kan ikke betegnes som Krise, men maa snarest anses for en varig Tilstand — jeg tror andre ærede Medlemmer har været inde paa den samme Tanke —, maa jeg sige, at jeg er ikke uenig med det ærede Medlem deri, at Vanskelighederne er af en varig Karakter, og at der ikke mindst med Hensyn til Salget af vor Smørproduktion utvivlsomt er foregaaet, foreløbig i hvert Fald, Forskydninger af den truende Karakter, som den højtærede Landbrugsminister for kort Tid siden omtalte her i Tinget. Men det er ikke en varig Tilstand i den Forstand, at det hele ligger i et bestemt Leje, saaledes at vi kan lægge Planer paa langt Sigt gaaende

ud fra, at det bliver ved at ligge i Verden omkring os paa samme Maade som netop i Øjeblikket, og altsaa ogsaa gaaende ud fra, at nu virker disse Planer paa den Maade, som vi har forudset. Nej, saaledes ligger det ikke, hverken med Henblik paa den ene Mulighed eller den anden. Det er jo ikke sikkert, at Stillingen bliver ved at være saa vanskelig med Hensyn til Smørret; det er muligt, at der kommer en betydelig bedre Konjunktur af mere eller mindre forbigaaende Art, og det er ogsaa muligt, at den kan blive af mere eller mindre varig Art, men jeg tror, det er ørkesløst at opstille Gætninger om, hvordan det i saa Henseende vil udvikle sig. Situationen skifter med rivende Hurtighed. Den Situation, der forelaa i Eftersommeren 1936, er skiftet gennem daarlig Høst her og andre Steder, der drev en Gruppe af Raastofpriser ganske overordentlig stærkt i Vejret og har medført, at vort Kornkøb i dette Aar naar til svimlende Højder i Værdi og derigennem tynger paa hele vor Stilling i Forholdet til andre Lande. Den er ogsaa skiftet derved, at Følgerne af den Rustningspolitik, der følges i Storstaterne, nu giver sig Udslag i en meget voldsom Forøgelse af Raastofpriser paa mange andre Omraader end netop Foderstof- og Kornpriser. Deraf er rundet nye Vanskeligheder for Danmark, og vi kan derfor ikke sige: saadan og saadan vil vi gøre i Aar og de næste og fire eller fem Aar ud i Fremtiden. Vi kan ikke love at løse de os saaledes paaførte Vanskeligheder. Det eneste, vi kan sætte os som Maal, er paa Grundlag af den Ordning, vi har truffet nu med Hensyn til Indførsel og Udførsel fra Danmark, at begrænse de Vanskeligheder, der kommer til os udefra, og paa anden Vis afføde Følgerne deraf for de forskellige Folkegrupper i det muligste Omfang. Om selve Retningslinien derfor er der ingen Tvivl; sikkert heller ikke i det ærede Medlems Sind, men jeg vilde anse det for meget uforsigtigt at opstille en stor Plan for, hvordan vi skal lægge alt dette til Rette i de kommende Aar, thi en saadan Plan vilde blive spottet af Begivenhederne og medføre, at vi bed os fast i et eller andet, som vi bagfter i Virkeligheden vilde faa Skade af.

Det ærede Medlem fremsatte endelig en Udtalelse, rettet til mig, om den Forhandling, som for Tiden foregaar over for Offent-